

Şiirler

Birikim 33/44

YENİDEN

eski bir sonbaharın damalı dokusunda
tanımak hayatın bütün yanlarını
yalnızlığın bir toz bulutu halinde
indiğini görerek insanların üstüne

otobiyografik şüpheler zamanıdır geceler
özet halinde yaşayarak yeniden
kurulmuş bir hayat yıkılır anıdan
antibiyografik bir güne hazırlanılır
kurulmak istenenin rüzgarıyla
geçerek ayrıntıların kapısından

eski bir hayatın kendi sonrasında
yırtmak eski şiirleri
ya yenilerini yazmalı sonbaharın ardından
ya romanlar çıkarmalı mısralarından

MEKTUP

gelip bana aşklardan sözediyorlar
aşkların seçilen hatıralarından
mektup beklemenin uzayından bakıyorlar
kiskanmanın klasik huzurundan

bir isim bulamadan sana
sanatkâr bir yaz daha geçti sevgilim
sıcaklar teorimin baş oyuncularını

besbelli inanıyorsun birşeyler kaldığına
perdeyi daha kapatamadık sevgilim
bitmemiş biyografilerin tüccar akşamına

yazlar bitecek bana aşklardan bahsedecekler
herşey bitmiş gibi bir kışa başlayacaklar
bizse görmedik birbirimizi daha

sürece inanarak sevgilim
gelecek yaz da beraberiz
tarihte adını arayarak bir bünyenin
biten bir yazın teorisiyle sevgilim
«gözlerinden amansız bir hasretle öperim»

TÜRKİYE

şiirin tarihe girdiği yerde ittihatçı memurlar
ne kadar yormuşlardı ihtiyar paşaları
üstüne yemin edilen tabancası şiirin
sıktı kurşunlarını içine unutkan senelerin
makina değişkenliği özlenenlerin
özleyenlerle birlik geliyor
yeni ayrılıkları yazmalı şair
seçtiğimiz manasında dostlukların
ne varsa tarihe dair

değişen hayattan memnun ayrılırlar bugün
güneşin tuzlu rutubetinde ticaret gemileri
yeni manalarında deneyerek nimetleri
firari tezgâhına günlük ölçülerin
yetişmek nefes nefese
azalarak telefonların bürokrat çinlamaları
teleksler bildiriyor şirketten şirkete
yorgun sabahında bir toplantının
iş adamları
bir zaman aralığından patlıyor
serbest vezinli çağdaş grev sloganları

BEKLEMEK ŞİİRİ

«matematiği sevmem ama muallağı da
sevmiyorum
ne bir kesinin sonunda ne de bir boşluğun
başında
o anlar ki anlaşılmaz taşan sular gibidir
sonunda
yarım kalan bir tartışma gibi rüzgara
en sonunda
ne zor bekleyerek ayrılmak duyguların
çarpıyorum
elinden
tarih kadar anlayışlıyım bekliyorum
inkârın hiç bitmediği şehir içlerinden»

gönül dünyasında hatıraları eski bir sevdanın
bu sabah başlamış gibi aydın
seven bir kadın gibi titrek heyecanın
fesat bir parlaklık ayrılık bahçesinde
ne çok şey vardır bekleyende
yazılacak

onlar zamanları gelince savunulur ancak
darla geniş arasında gidip gelenler
meğer pişmandırlar meğer yorgun meğer
korkak

BELKİ ŞAİR

yaşanmış bir görevi vardır
hayat hakkında yazılan şiirlerin
bir mısradaki üstüne giderler
nice yaşanmış gerçeklerin

dikenli bir yataktır
uyuyabilmek nafile
ama bir koku verir yastıklarına
yerleşmiş yaseminler
bile bile

zordur onlarda kavramak
hayatı bir seferinde
aniden yankılanır gibi olur
bir ah bedeninin aklında
aklının bedeninde

belki şair ondan durur
toplumun dönencesinde

YUSUF PAŞA'NIN SEGÂH PEŞREVİ

evrakı bırakarak tarihin hikâyâtına
malikleri vardır bu dünyanın
tohum gibi düşer kitle hayatına
değiştirerek vasfını eşyanın

tasvîr şâirin kafasında kaldı yalnız
hayat fotoğraflarla konuşuyor
benzetmeleri değil sıfatları yazınız
tarih ayrıntılarıyla çoğaltıyor

iksiri merhâlenin toplumda tek tek
tesadüfsüz düzeninde faaliyetin
emek gibi istidâtlıdır pek
tetkikine nefes alan âlemin

muamması kalmamış yusuf paşa'nın
mezarında bir uzun servi
en ümitli anında muhtevanın
çalınsın artık segâh peşrevi

YAZ ADAMI

Bir ömre sığmıyor hayat bazen
Ayrı zamanlarda ben ve duyularım
Bilinmez bir uzaklığın martıları uçar önümden
Bense hep aynı sûrat pazarındayım
Seni aşklarından bildim güneş
Sıcak bağrında mahdut bir ustayım
Yeni kalktım kış uykularından
Ben bir yaz adamıyım

Azalarak tek bir mevsime
Eksik yaşanmıştır hayatım
Sessizlik dolu hikâyemde
Dalga sesleridir hatırladıklarım
Seni fen ustası bildim deniz
Suyunda dağılıyor şaşkınlığım
En dağıtıcı yerinde birliğinin
Ben bir yaz adamıyım

Seni iflasım bildim gökyüzü
Nedir bu dünya anlayamadım
Her seferinde yeniden başlayarak
Ben bir yaz adamıyım

Birikim 33/45

SABAH

uçuşur ölmezliğiyle sabır
uzun bir uykuda
ağır ağır
yürek bir sermayedir
buhurdan kokar cümlesi
paşaların duyulmaz sesi
içinde reâyâ sabahlarının
medeniyyeti Avrupa'nın
tarz-ı hüznüydü aslında
namık kemâl'in
değiştirmeden geniş zamanlarını
insanların
mümkün müydü senin dar zamanların
hiç duyulmadı ki sesi reâyânın
içinde tanzimat sabahlarının
iktidar bir meta
taşınır içinde meşrutiyetin
aydınlık ilk müşterisi oldu gecenin
kayıp bir makbuz kesti tarih ticarete
ardından değişim ağının
nasıl da şaşmadı aklı
reâyânın
içinde cumhuriyet sabahlarının
çoğalarak toprağın gezginleri
her insan bir hayata
her hayat bir insana eklendi
üretken bir tanıklık edeceksiniz
toplayarak bütün duygularını
siz
geçmiş sabahların
işte güneşi proletaryanın

PASOLİNİ'NİN KÜLLERİ*

Akşam ölüme verdi elini
Pasolini
Bir hayat nasıl yaşanır
Neye göredir ilkeleri
Kim yakalamış duyuların birliğini
Akşam ölüme verdi elini
Pasolini
Bir masalın hayatında
Bir hayatın masalı gibi bitti
Homoseksüel monarşi
Hapiste yalnız tarihe güvenir kişi
Gramsci
Duvarların ömrü hükmettiği yerde
Hayatın yeniden üretilişi
Görünmez eli
Alınmaz nesnesi
Özgürlük boyutunda zorunlukların
Ne karşıtlıkları var şu İtalya'nın
Bir denkleme iki parametresi
Biri Pasolini öbürü Gramsci
Hapishane Defterleri'nde Gramsci'nin Külleri
Akşam ölüme verdi elini
Öldü Pasolini
Kaçak bir serf gibiydi ölüm
Feodal loncasında karanlığın
Varolmak ne kadar zordu
Nesnesinde İtalya'nın

*Gramsci'nin Külleri, Pier Paolo Pasolini'nin şiir kitabı. (1957)